

A fellebbezés szerint a megtámadott végzésben az Elsőfokú Bíróság jogi hibát vétett, amikor a keresetet azon okból kifolyólag nyilvánította elfogadhatatlannak, hogy a felperes nem közvetlenül érintett a határozat megsemmisítésében. A végzésben foglaltakkal ellentétben, a 2006/613 határozat arra kötelezi a tagállamokat, hogy minden esetben, hivatalból és automatikusan a közösségi jelentőségű területnek (KJT-nek) minősített területeket – amelyek egyikének részét képezi a „Las Cuerdas”-i ingatlanbirtok – vonja környezetvédelmi igazgatás alá, ami korlátozza azok hasznosítási lehetőségeit, csökkentve azok rentabilitását és értékesítési árát. A tagállamok ezen intézkedések konkrét tartalmának meghatározásánál rendelkeznek mérlegelési mozgástérrel, és nem azt illetően, hogy az ingatlanokat ezen intézkedések hatálya alá vonják-e vagy sem, ennél fogva e mozgástér nem zárja ki azt, hogy a határozatnak közvetlen hatása van a fellebbező társaság jogi hátterére nézve.

(¹) HL L 259., 1. o.

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített harmadik tanács) T-403/05. sz., MyTravel Group plc kontra az Európai Községek Bizottsága ügyben 2008. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Svéd Királyság által 2008. november 14-én benyújtott fellebbezés

(C-506/08. P. sz. ügy)

(2009/C 55/09)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Svéd Királyság (képviselők: K. Petkovska, A. Falk és S. Johannesson meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: MyTravel Group plc, az Európai Községek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-403/05. sz. ügyben 2008. szeptember 9-én hozott ítélete (¹) rendelkező részének 2. pontját,
- a Bíróság semmisítse meg a Bizottság 2005. szeptember 5-i határozatát (D[2005] 8461) a MyTravel Group plc által az Elsőfokú Bíróság elé terjesztett kérelmeknek megfelelően, a Bizottság jelentéséhez és más munkadokumentumaihoz való hozzáférés megtagadását érintő részében,
- a Bíróság semmisítse meg a Bizottság 2005. október 12-i határozatát (D[2005] 9763), a MyTravel Group plc által az

Elsőfokú Bíróság elé terjesztett kérelmeknek megfelelően, a Bizottság más belső dokumentumaihoz való hozzáférés megtagadását érintő részében,

- a Bíróság a Bizottságot kötelezze a Svéd Királyság Bíróság előtt felmerült jogi költségeinek megtérítésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A nyitottság és az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés elve az intézmény minden tevékenységében nagy jelentőséggel bír, így az intézményen belüli igazgatási eljárásban is. Az átláthatósági rendelet 2. cikkének (3) bekezdése szintén előírja, hogy a rendelet az intézmény birtokában lévő, az Európai Unió bármely tevékenységével kapcsolatos minden olyan dokumentumra vonatkozik, amelyet az intézmény állított ki, vagy amely hozzá érkezett, és birtokában van. Az Elsőfokú Bíróság fő kérdésekben megfogalmazott érvelése azonban azt tartalmazza, hogy a titkosság általános követelményének kell érvényesülnie az igazgatási kérdéseket illető belső dokumentumok tekintetében. Ez ellentmond a lehető legnagyobb nyitottság elvének.
2. A felperes szerint az Elsőfokú Bíróság első határozatra vonatkozó érvelése – ami a jelentést és az arra vonatkozó dokumentumokat illeti – azt tartalmazza, hogy a Bizottságnak nem kellett megvizsgálnia a hozzáférhetővé tétel kérdését minden egyes dokumentum tartalmát illetően, sem értékelni a jelentés és más dokumentumok adatainak érzékenységet, hanem, ezzel ellentétben, helyénvaló volt megtagadni a hozzáférhetővé tételt azon az alapon, hogy a tisztviselők másképp nem tudnák szabadon kifejteni véleményüket. Az Elsőfokú Bíróságnak a dokumentum szerzője szabad véleménynyilvánításának védelmére vonatkozó érvelése alapján nem lehet eldönteni, hogy a belső dokumentumokat mikor lehet hozzáférhetővé tenni egyáltalán.
3. A felperes úgy véli, hogy az Elsőfokú Bíróság a második határozatot illetően – az aktában szereplő más dokumentumok tekintetében – szintén elmulasztja figyelembe venni az arra vonatkozó vizsgálat alapvető követelményét, hogy minden egyes dokumentum tartalma annyira érzékeny-e, hogy a hozzáférhetővé tétel súlyosan veszélyeztetné a döntéshozatali eljárást. Az Elsőfokú Bíróság általános érvelése alapvetően az, hogy a bizottsági tisztviselők számára lehetetlen lenne a szabad kommunikáció, ha a végleges határozatban meg nem jelenő adat nyilvánosságra kerülne. Az ilyen érvelés alapján semmilyen vizsgálat nem szükséges annak eldöntésére, hogy a szóban forgó dokumentum tartalma annyira érzékeny-e, hogy a hozzáférhetővé tétel hátrányosan érintené a döntéshozatali eljárást.
4. A felperes vitatja, hogy a meghallgatási tisztviselő jelentése és a Versenypolitikai Főigazgatóság tanácsadó bizottságnak szóló feljegyzése tényleg belső használatra szánt dokumentumnak tekinthető-e, amely így titkosan kezelendő a belső döntéshozatali eljárás védelmére vonatkozó előírásoknak megfelelően.

5. A felperes szerint az Elsőfokú Bíróság érvelése a Jogi Szolgálat állásfoglalásainak kérdésében ellentétben áll a Bíróság Turco-ügyben hozott ítéletével. Bár a jelen ügy nem jogalkotásra vonatkozik, egyértelmű, hogy a mostani esetben is meg kell vizsgálni az állásfoglalások tartalmát. Az a tény, hogy az előző határozat jogszerűsége vitathatóvá válna, nem indokolja a dokumentum hozzáférhetővé tételének megtagadását – épp ellenkezőleg. Az információ hiánya önmagában kételyeket ébreszthet egy adott határozat jogszerűségét, és az egész döntéshozatali eljárás törvényességét illetően. A kételyek veszélyét el lehet kerülni, ha a Bizottság egyértelműen megjelöli a határozatban azt az okot, amiért a Jogi Szolgálat által ellenzett megoldást választott. Az az érv, hogy a Jogi Szolgálat visszafogott és óvatos lenne, minden alapot nélkülöz, ugyanúgy, mint a Bíróság más dokumentumokra vonatkozó érvelése. Ezenkívül a felperes úgy véli, hogy az az érv, hogy a Jogi Szolgálat számára nehéz lenne a Bíróság előtt eltérő álláspontot megvédeni, túl általánosan van megfogalmazva ahhoz, hogy bizonyítsa, hogy ésszerűen előrelátható veszély áll fenn és nem csupán feltételezett.
6. A felperes nem vitatja, hogy a szóban forgó dokumentumok tartalmának nagy része érzékeny lehet annyira, hogy titkos maradjon. Egy ilyen következtetésnek azonban, az ítélkezési gyakorlat szerint, konkrét és egyenkénti vizsgálaton kell alapulnia annak eldöntésére, hogy a dokumentum tartalmának hozzáférhetővé tétele nem sérti-e a védendő érdeket.
7. A tisztviselők véleménynyilvánítási szabadságát illetően, a felperes arra kíván rámutatni, hogy a tisztviselőnek teljesítenie kell a szolgálatból eredő kötelezettségeket a közösségi intézményekben foglalkoztatott tisztviselők személyzeti szabályzatának megfelelően. Az a tény, hogy a nyilvánosságnak joga van ellenőrizni a tevékenységet, a tisztviselő számára nem minősül elfogadható oknak arra, hogy kötelezettségeinek megfelelő teljesítését elhanyagolja.
8. A vállalkozások összefonódásában résztvevő vállalkozásnak, ugyanúgy, mint bármely uniós állampolgárnak vagy az Európai Unióban székhellyel rendelkező vállalkozásnak, joga van értesülni a dokumentumról, még akkor is, ha a dokumentum valamely információja a belső döntéshozatali eljárás védelme érdekében titkos, amennyiben a dokumentum hozzáférhetővé tételéhez nyomós közérdek fűződik. A MyTravel által előterjesztett megfontolások, a felperes szerint, elég meggyőzően minősülnek ilyen közérdeknek és nem lehet őket elutasítani további vizsgálat nélkül – ahogy azt az Elsőfokú Bíróság tette –, mindössze a felperes magánérdekére történő utalással. A felperes nem köteles sem érvelni, sem bizonyítani semmit e tekintetben, az intézményre hárul annak megállapítása, hogy fennáll-e a nyomós közérdek.
9. A felperes előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság az ítéletével nem vette figyelembe a közösségi jogot, és tévesen alkalmazni az átláthatósági rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második franciabekezdését, valamint a 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdését.

10. Mindenesetre valószínűleg vannak olyan részei a dokumentumnak, amelyeket hozzáférhetővé lehetne tenni az átláthatósági rendelet 4. cikke (6) bekezdésének részleges hozzáférhetővé tételre vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően.

(¹) HL C 272., 18. o.

Az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) T-248/05. sz., HUP Usługi Polska sp. z o.o. (korábban HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták), Manpower, Inc. ügyben 2008. szeptember 24-én hozott ítélete ellen a HUP Usługi Polska sp. z o.o. (korábban HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) által 2008. november 27-én benyújtott fellebbezés

(C-520/08. P. sz. ügy)

(2009/C 55/10)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: HUP Usługi Polska sp. z o.o. (korábban HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) (képviselők: M. Ciresa ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták), Manpower, Inc.

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az ítéletet;
- a Bíróság az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság ítélete sérti a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b), c), d) és g) pontjával összefüggésben értelmezett 51. cikke (1) bekezdésének a) pontját.